

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Květen 2018, r. XXII. č. 239

„Zpívejme!“ (Sv. Augustin)

MARIA

Je tady tendence „rozdělovat“ naše uctívání Boha. To znamená přemýšlet o zmrtvýchvstalém Kristu právě o Velikonocích nebo uvažovat o zázracích Bohočlověka jen o Vánocích před betlémskou stájí. Často vidíme v našich kostelích jak rychle opadá používání našich velikonočních hymnů během dvou nebo tří týdnů po velikonoční vigílii. Z toho důvodu na nás Církev naléhá, abychom oslavovali toto Kristovo vítězství nad *naší* smrtí a hříchem nejen o slavnosti Nanebevstoupení, ale dále v každém dni našeho života.

Tento měsíc květen, který je od 18. století ustanoven jako mariánský, je připomínkou úlohy Panny Marie v díle spásy. Za prvé, ona sama byla vykoupěna, protože sama byla svědkem utrpení, smrti a vzkříšení jejího Syna. Za druhé, jelikož jsme se podle vysloveného přání jejího Syna (Jan 19: 26-27) stali její vlastní rodinou, je její prostřednictví tak silné, jako je milostivé.

Takto doprovázení Marií skrze svatá tajemství našeho vykoupění, prosme ji, abychom na její přímluvu byli jako ona věrní vnuknutím Ducha svatého. Jak řekl svatý Ludvík z Montfortu: „Jestliže opravdu milujeme Marii a napodobujeme její vírou naplněný život, nevyhnutelně nás přivede do domu Boha, našeho Otce.“

P. William S. O.S.A

Milí farníci,

tímto vás zveme k pietnímu aktu uspořádanému na počest nedožitých 50. narozenin našeho milovaného P. Antonia Rivase, OSA.

Dne 13. 5. 2018, po skončení španělské mše ve 13,30 hod, bude odhalena busta P. Antonia.

Tohoto aktu budou přítomni také jeho oba dva rodiče.

Tento den zároveň oslavíme Den matek.

JEN PRO DNEŠEK

se nenaštví
nehádej se
nedělej si starosti
buď trpělivý
svěř se Bohu
směj se
těš se
buď šťastný
ZÍTRA TO ZKUS ZNOVU

PĚT ZPŮSOBŮ JAK VYJÁDŘIT LÁSKU V MANŽELSTVÍ

POZITIVNĚ POTVRZUJ

Blahopřej k dosaženým úspěchům a raduj se z nich

PROJEV NÁKLONNOSTI

Dej políbení, obejměte se, vezměte se za ruku.

SPOLEČNĚ STRÁVENÝ ČAS

Snažte se kvalitně strávit čas společně, zvláště dělejte věci, které se vám oběma líbí

DÁRKY

Pamatujte na výročí, narozeniny. Překvapte nějakými drobnostmi.

SLUŽBY

Udělejte něco pro ni či něho, umyjte nádobí, udělejte snídani atd.

NĚKDY NEUMÍME OCENIT HODNOTU OKAMŽIKU, DOKUD SE NESTANE VZPOMÍNKOU

Výlety zdarma od DDM hl.m Prahy

9.5.
LÁNSKÁ OBORA
sraz: 12:40 Hradčanská u závary

16.5.
ÚDOLÍM KAČÁKU
sraz: 8:20 Zličín u metra

23.5.
KŘIVOKLÁTSKÉ LESY
sraz: 8:35 Veleslavín autobusové nádraží

30.5.
RADOTÍNSKÝ POTOK
sraz: 8:50 Hradčanská u závary

26.- 27.5.
Dvoudenní výlet na Kokořínsko pro přihlášené
sraz: sobota 8:15 autobusové nádraží Holešovice
zpět: neděle podvečer

Více informací: Markéta Kučerová 737 670 026

Nebe je v Tobě (Sk 1, 10)

Nebe bychom neměli hledat jen nahoře, nad sebou. Ve Skutcích apoštolských Lukáš líčí, jak učedníci hleděli upřeně k nebi, aby pozorovali Ježíše vystupujícího vzhůru. Náhle „stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi?“ (Sk 1, 10). Oba andělé muže odkazují na to, že Ježíš znovu přijde. Nemají ho tedy pozorovat, ale uvidí ho tam, kde znovu přijde: tím místem je jejich srdce. Klasickým způsobem to vyjádřil Angelus Silesius ve svých slavných verších:

„Zastav se, kam prcháš? Nebe je v tobě!

*Budeš-li Boha jinde hledat,
nenajdeš ho v žádné době.“*

Nebe nemáme hledat kdesi jinde, ale jen v sobě. To odpovídá Lukášovu pohledu na svět. Lukáš je Řek. Popisuje Ježíše jako božského poutníka, který sestoupil z nebe, aby nám připomněl naši božskou podstatu, aby nám zprostředkoval skutečnost, že je v nás království Boží, že je v nás nebe. Nejsme jen obyvateli této země, nýbrž zároveň lidmi nebe. V Ježíši nás navštívil Bůh. Lukáš má před očima obrazy řeckých pověstí, ve kterých přicházejí k lidem bohové v lidské podobě. V Zachariášově chvalozpěvu zaznívá: „Bůh navštívil a vykoupil svůj lid... pro slitování a milosrdenství našeho Boha, jímž nás navštívil Vycházející z výsosti“ (Lk, 1,68,78). V Ježíši přichází na zem sám Bůh a navštěvuje nás. Zastavuje se u nás jako poutník, vstupuje do domu našich společenství, ale i do vnitřního domu našeho srdce, aby nám prokázal Boží milosrdenství a přátelství k lidem.

Velký řecký teolog Origenes to vyjádřil slovy: „Coelum es et coelem ibis – Ty jsi nebe a jdeš do nebe.“ My jsme obojím: lidmi, kteří v sobě nesou nebe, a lidmi na cestě k nebi. Obě poselství jsou pro Lukášovo evangelium centrální. Jsme jako Ježíš poutníky mezi nebem a zemí a jako on jdeme k nebi. Augustinus oděl tuto zkušenost do slov: „Portando Deum coeli, coelum sumus – Tím, že neseme Boha nebes, jsme nebesy.“ Nebe je již v nás, neboť je v nás Kristus, ale současně jsme na cestě do nebes, kde ho uvidíme v jeho nádheře. Jeden chasidský příběh odpovídá na otázku, kde se ukrývá Bůh: „V srdci člověka.“

Mezi řeholníky mluvil o vnitřním prostoru, který je v každém člověku, především Evagrius Ponticus. Je to pro něho prostorem lásky a prostorem, který není zakalen vášněmi. Evagrius jej popisuje různými obrazy. Je to místo Boha. Vidíme v něm světlo, které září jako safír. Je to Jeruzalém, vzor pokoje. Tam jsme v souladu se sebou samými. Středověcí řeholníci přišli se srovnáním: „cella est coelum – cela je nebem“. Nemíní tím jen mnišskou celu, ve které je mnich sám se svým Bohem a vede s ním přátelské rozhovory. Cela je i vnitřní prostor, prostor čistého mlčení, ve kterém v nás přebývá Bůh. Řeholníci nazývají toto místo „valetudinarium – prostor pro uzdravování“. Jestliže se v modlitbě opakovaně ponořujeme do tohoto vnitřního prostoru, máme šanci se vyléčit ze svých zranění a nabýt nových sil. V této vnitřní cele nás zahluje Boží uzdravující a milující přítomnost.

(Úvaha z knihy Anselma Grüna: „Tajemství velikonoční radosti“, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství v r. 2002, 134 s.).

Výlet farníků do Čihoště v sobotu dne 7.dubna 2018

Ráda bych se podělila s ostatními našimi farníky o své zážitky z farní pouti, která se tentokrát Ivanovi podařila naplánovat. Dokonce se přihlásili i senioři, kteří neměli fyzické možnosti cestovat vlakem a jít cca 6 km pěšky. Vydali jsme se ke hrobu komunisty umučeného P. Toufara do malé obce Čihošť. Tyto své dojmy píšu z pozice jednoho z pěti seniorů, kteří jsme byli vděční, že se obětoval P. Juan a do Čihoště nás odvezl farním autem. A tak v sobotu 7. dubna ráno, když jsme – jako každou sobotu: zajistili jídlem a čistým šatstvem naše bezdomovce – nalodili jsme se do auta, abychom vyjeli na pouť. Cesta ubíhala velmi hezky, počasí nám přálo. V Čihošti jsme byli v okamžiku, když se druhá část, která od rána cestovala vlakem, právě chystala na šestikilometrovou pouť. P. Juan se rozhodl jít poutníkům naproti, ale zmátla ho označená cesta a vydal se opačným směrem – když tento omyl zjistil, vrátil se a šel naproti našim pěšákům. My, kteří jsme čekali v Čihošti, měli jsme možnost si pohovořit s příjemným 92letým pamětníkem celých událostí. Opět se před námi odvíjel tragický osud katolického kněze, který se měl stát pro tehdejší komunistickou moc určitým odstrašujícím případem. Vzpomínal na události pohybu křížku při vánočním kázání dne 25. prosince 1949, což vyvolalo velký zájem nejen lidí, ale hlavně komunistických mocipánů. P. Josef Toufar, který byl trnem v oku státní moci, protože svým přístupem k lidem, k mládeži a ke spolkům si mezi i nevěřícími lidmi získal velkou důvěru. Nedělal mezi občany Čihoště rozdíl, jestli jsou věřící nebo nevěřící, pokud potřeboval ten člověk jakoukoli pomoc. Na základě příkazu „shora“ byl doslova, v lednu, v době příprav na hasičský ples, unesen – jak nám to očitý svědek vykládal – neznámo kam. Ve věznici ve Valdicích byl podrobován dlouhým výslechům, bití a dalším formám sadistického mučení vyšetřovatelem soudruhem Máchou. Zadání bylo jednoduché: ke dni 25. února 1950 chtěli připravit velký proces s tímto katolickým knězem. Nepodařilo se to, protože na následky mučení tento mučedník pro víru zemřel. Neteř se o tom ovšem dozvěděla až v roce 1954, kdy u ní jednoho dne zastavilo auto, vystoupil z něj muž, který jí podal hodinky a doklady P. Toufara se slovy, že je čtyři roky mrtvý, a odjel. V tom byla taky zřůdnost doby padesátých let minulého století.

Druhá „pěší „ skupina do Čihoště dorazila kolem 12.té hodiny a mohli jsme společně svoji pouť prožít při mši svaté v kostelíku Nanebevzetí Panny Marie, kde P. Josef Toufar sloužil mše svaté, oddával a křtil. Jeho ostatky spočinuly před oltářem. A tak se po 65 letech dne 10. července 2015 vrátil do své farnosti. Na náhrobku jsou vytesány dvě myšlenky z jeho kázání, které jsme si v myšlenkách odváželi s sebou: „*Žijme tak, jako bychom již dnes zemřít měli*“. A druhá myšlenka: „*Žijme pečlivě, jako moudří, a vykupujme si časem vezdejší život věčný.*“

Prožíváme dobu, ve které bychom na mučedníky pro víru neměli zapomínat, a hlavně, měli bychom mladším generacím o době padesátých let hodně vyprávět a upřesňovat mnohé nepravdy o padesátých letech obecně vykládané.

Ivane, ještě jednou děkuju za Tebou zorganizovaný výlet.

Marie H.

Farní výlet do Číhoště

Radka a Ivan Dybovi pro nás připravili další z farních výletů, tentokrát do Číhoště, působiště pátera Josefa Toufara.

V sobotu 7. dubna ráno jsme se sešli v počtu dvanácti osob na Hlavním nádraží a vlakem (s přestupem v Kolíně) odjeli do Leštiny u Světlé. Odtud jsme se pěšky vydali do vesničky Číhošť, která se tak tragicky zapsala do naší poválečné historie.

Byl krásný slunný den, občas foukal jarní, velmi svěží vítr. Radka si připravila tištěný materiál o životě P. Toufara a cestou, která měřila 6 km, jsme udělali několik krátkých zastávek, na kterých se vždy kousek přečetl.

Mše svatá v místním kostele Nanebevzetí Panny Marie byla naplánována na 13. hodinu. U kostela nás už očekávala druhá skupina farníků, která do Číhoště přijela farním mikrobusem i s naším otcem Juanem. Dva farníci přijeli i na kole.

Jednoduchý gotický kostel Nanebevzetí Panny Marie je moc pěkný zvenku i vevnitř, nedávno byl opravený. V roce 2015 byl v lodi kostela vybudován hrob se schránou na ostatky P. Josefa Toufara. Od té doby sem přijíždí hodně poutníků.

Po mši celebrowané otcem Juanem se nás ujala místní farnice, paní Kovandová, která poutavě vyprávěla o životě P. Toufara a o tom, co se tenkrát v zimě 1949-1950 v Číhošti událo. Její vyprávění bylo velmi zajímavé, jen jsme litovali, že kostel zrovna nebyl temperovaný...

Po obědě v místní restauraci jsme ještě navštívili faru, kde P. Toufar pobýval, s pietně upravenou světničkou a malou expozicí.

Před cestou k nádraží jsme se ještě zastavili na kraji Číhoště u kamenné stély, která informuje o tom, že právě tady se nachází geografický střed ČR.

Zdena

Kdo dobře zpívá, dvakrát se modlí

Svatému Augustinovi se připisuje takový známý výrok o zpěvu a modlitbě. Zpěv je kultivací lidského hlasu a může být pro modlitbu prospěšný. Lze se však setkat se dvěma extrémy.

Onen výrok svatého Augustina se obvykle překládá: "**Kdo zpívá, dvakrát se modlí.**" - což je trochu zkratka, protože onen výrok v plnosti zní: "**Kdo *dobře* zpívá, dvakrát se modlí.**" Ovšem jsou tu ty extrémy: buď chce někdo zpívat za každou cenu a nehledě na kvalitu a utrpení zvukovodů okolo stojících bližních, nebo někdo nezpívá vůbec, ač by mohl - a dobře mohl. Svatý Augustin také říká: "*Zpívejte Bohu, ale ne falešně. Nezaslouží si, abychom uráželi jeho sluch.*" (Augustinův výklad žalmů, Ps 32, sermo 1, v breviáři druhé čtení Matutina památky sv. Cecílie /22. listopad/).

Můžeme tedy hovořit o *zpěvných teroristech*, zpívajících vždy a všude a za každou cenu, a pak o *zpěvných sabotérech*, kteří by zpívat mohli, a to dobře, ale prostě z nějakého subjektivního důvodu se jim do toho nechce.

Je důležitá soudnost a uměřenost. Soudnost - zda jsem schopen zpívat tak, aby to bylo důstojné. A také uměřenost - zda je vhodné, abych zpíval. Ano, jsem toho názoru, že tiché mše svaté mají něco do sebe, ale když je možno zpívat, proč toho nevyužívat? Však kvůli komu v kostele zpíváme? Zpíváme pro vlastní potěchu? Možná. Ale proč by se mělo zpívat

hlavně? Opět hmátněme po výkladu žalmů sv. Augustina: "*Zazpívej, aby se to Bohu líbilo.*" - zpívá se především k Boží oslavě. Svatý Benedikt ve své Řeholi povzbuzuje: "*Uvědomme si, jak se máme chovat před Bohem a jeho anděly.*" (RB, kap. 19) a dokonce: "*Ať se neopovází číst, nebo zpívat někdo, kdo by tuto povinnost neuměl plnit ke vzdělání posluchačů.*" (RB, kap. 47). Podobně jako již zmíněný sv. Augustin pro změnu v Řeholi své: "*Zpívejte jen co je ke zpěvu předepsáno. Co není předepsáno aby se zpívalo, to ať se nezpívá.*" (RA, kap. 2).

Ostatně: Když vyhlédneme z našeho západáckého rybníka (kde máme také perly - například gregoriánský chorál atd.), nalezneme zajímavé věci. U řeckokatolíků (a pravoslavných - abych byl objektivní) je zpěv jedním ze základních prvků bohoslužby. Pravda, taky už jsem jednou zažil recitovanou řeckokatolickou liturgii a vypadalo to poněkud divně. Jistý kněz byzantského ritu dokonce vyřkl kdysi větu: "*Pop /tj. Kněz/, který neumí zpívat, je k ničemu.*" Zpěv je mocná věc. Před pár lety jsem vzal kamaráda, studenta muzikologie k řeckokatolíkům v Praze u sv. Longina (půvabná to románská rotunda ve stínu kostela sv. Štěpána nad Karlovým náměstím) na pobožnost akathistu. Kamaráda muzikologa to, co slyšel, "dostalo". A ještě víc ho "dostala" liturgie sv. Jana Zlatoústého v církevní slovanštině, kterou jsme navštívili o pár dní později v řeckokatolickém kostele v pražské Spálené ulici. Seděl pak hodnou chvíli v lavici a jediné, co jsem z něj dostal, byla věta: "*To bylo tak nádherný ...*", byl dojat. Když jsem se pak s tímto zážitkem svěroval svému známému, řeckokatolickému knězi, jen se usmál: "*Tahle liturgie prostě člověka tak nějak celkově zasáhne.*" - Troufnu si tvrdit, že to není specifikem jenom byzantského ritu. Dobře a důstojně slavená liturgie prostě takto může působit. Svou krásou. A to může být zrovna ta krása, o které říká Dostojevskij, že spasí svět.

Zpěvný terorista zpívá rád a mocně, ale je hrůzostrašné ho poslouchat. To si pak vzpomenu na Angela Silesia, popisujícího básnický utrpení Pána Ježíše Krista. A součástí utrpení je i "*řev, jenž týrá jeho sluch*". Nedělám si nárok na to vědět, jak se Bůh dívá na úroveň lidského zpěvu, ale myslím si, že člověk by se měl snažit o jakousi důstojnost. Existuje rovněž typ *Liturgického teroristy - Osamělého vlka*. Ovšem na rozdíl od Osamělého vlka, který zpívat nějak umí, jen není schopen či ochoten se sladit s ostatními, *zpěvný terorista* má sice (asi) nadšení, ale zpívat prostě neumí. Vada je, že je přesvědčen o opaku.

Zpěvný sabotér by mohl důstojně zazpívat, ale prostě se mu z nějakého důvodu nechce. Důvody mohou být různé. Leckdy malicherné. Sám jsem kdysi byl čímsi, co bych asi nazval *sabotérem přísluhy* (do místa, kde jsem se vyskytoval, jezdil na záskok kněz, který měl prazvláštní vztah k liturgii i k lidem v kostele a já jako kostelník a přísluhující jsem mu vše potřebné obvykle nachystal na oltář a uklidil jsem se do lavice - dnes už bych jednal asi jinak). Ale tyto úvahy lze vést i jinými směry.

Nakonec se lze v těchto úvahách dobrat až k biblickému *využívání a nevyužívání hřiven* (srov. Mt 25,14-30). Nějaké ty hřivny má každý člověk. Je pak ale otázka, zda a jak je využívá. A má-li možnost a schopnost je využívat, měl by to dělat.

Pod čarou snad pro někoho bude dobré objasnit, co je to ten výše zmíněný *akathist*. Hodně zjednodušeně řečeno: jde o východní obdobu litaní. Prapůvodním vzorem je akathist k Panně Marii od anonymního autora ze 6. století. Skladba, která je nádherně rytmiická a teologicky velmi na výši. V průběhu staletí vznikly další takovéto akathisty k Pánu Ježíši a různým svatým.

Převzato s laskavým svolením od M. Š.

Víš, že?...

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 3. 5. od 19:30 v kapli sv. Barbory.
  - * Při mši sv. v neděli 6. 5. od 9:30 (6. neděle velikonoční) zpívá **Svatotomášský sbor**.
  - * **Modlitba za pronásledované křesťany** v kostele sv. Tomáše 6. velikonoční neděle (6.5.) od 14.45, v 17hod. adorace, v 18 hod. mše sv. a tím zakončení..
  - * Celý květen budou po mši sv. ve 12:15 hod **májové pobožnosti a litanie** k uctění Matky Boží Panny Marie.
  - * 16. května je svátek **sv. Jana z Nepomuku**. Ve 20:00 hodin jsou zpívány nešpory v kostele. Potom bude průvod na Karlově mostě k soše sv. Jana Nepomuckého, kde zpíváme litanie!
  - * V neděli 20. května budeme společně slavit svátek **SVATÉ RITY z CASCIE**. Mše svatá bude v 9:30 a při ní bude průvod a budou posvěceny růže sv. Rity.
  - * Sestry boromejky zvou všechny, kdo touží více otevřít své srdce **Duchu svatému**, do kostela svatého Karla Boromejského, kde bude od pátku 11. 5. do soboty 19. 5. 2018 společná nověna před slavností Seslání Ducha svatého. Začátek bude vždy v 19 hod - adorace, zpěv, četba Písma, spontánní přímlyvy, v 20 hod se pomodlíme kompletář. Potom bude - pro ty, kdo budou chtít ještě zůstat v tichu - možnost tiché adorace do 20:30.
  - * V rámci Noci kostelů v pátek 25. 5. vás Svatotomášský sbor zve na **Mariánský koncert** od 20:00 v kostele sv. Tomáše
  - * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.
  - * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
-
- * **15. farní slavnosti kostela sv. Tomáše** sobota 2. 6. 2018.
  - * **Tábor 2018:** Zaječov 15. – 28. 7. 2018
-

Dobrou chuť!

Mrkvové muffiny

Recept jsem vyzkoušela a zase trochu předělala, ale jinak je to zajímavý recept.

Na těsto budeme potřebovat: 20 dkg polohrubé mouky, 15 dkg stouhané mrkve, 12,5 dkg tuku (máslu, Hera), 100 ml mléka, 10 dkg hnědého cukru, 6 dkg mletých mandlí, 3 vejce, 2 lžičky prdopeč, vanilkový cukr a špetku soli.

Na polevu budeme potřebovat: 4 dkg moučkového cukru a 1 lžici pomerančové šťávy.

Změklý tuk ušleháme do pěny s cukry, přišleháme vejce a postupně vmícháme mouku, mandle, vanilk.cukr, prdopeč a mléko. Potom vmícháme mrkev.

Pečeme v papírových kelímcích na muffiny při 160 stupních 30-35 minut. Z tohoto množství je 12 kousků.

Těsto samo je chuťově trochu nevýrazné, můžeme před pečením dát do každého muffinu kousek ovoce – jahody, meruňky, broskve nebo kousek marmelády. I poleva chuť muffinu zvýrazní. A rodina sní trochu zdravé zeleniny, aniž by to tušili.

Dobrou chuť

Hanka

XXI. POUŤ DO SV. DOBROTIVÉ

*„Neboj se, Maria, neboť jsi našla
milost u Boha (Lk 1,30).“*

Sobota 12. května 2018

Program pouti 2018

8:30 Odjezd z Prahy.

10:00 Začátek pouti v obci Těně. Modlitba
růžence.

12:00 Příchod do kláštera. Prohlídka areálu.
Možnost svátosti smíření.

14:00 Poutní mše svatá. Intronizace sochy
sv. Dobrotivé

Na pouti do Svaté Dobrotivé uctíváme:

Vtělení Pána Ježíše Krista

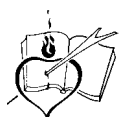
Zvěstování Vtělení Pána Ježíše Krista Panně

Marii pannu a mučednici svatou Dobrotivou

Dějepisec se zmiňuje o tom, že sama Panna Maria v
roce 1262 žádala, aby všichni věrní přicházeli na jí
označené místo a uctívali tam jméno jejího Syna po
všechen čas.

Informace a přihlášky v sakristii kostela sv. Tomáše anebo
na mailu osaprag@augustiniani.cz www.augustiniani.cz

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2018
tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz
Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky